

2010/00763
Hof Den Bosch

Wfsv 6
Vo 1408/71
Rijnvarendenverdrag

Bewijslast inzake premieplicht volksverzekeringen voor rijnvarende

Intrekking staatssecretaris op 27 juli 2011 nr. DGB 2011-3871 van cassatieberoep lopende procedure Hoge Raad nr. 2011/02752 n.a.v. uitspraak Hof Den Bosch van 4 mei 2011, nr. 2010/00763, jaar 2006

Belanghebbende B was in 2006 woonachtig in Nederland. Hij was als stuurman werkzaam op een schip dat voer op de West-Europese binnenwateren, waaronder de Rijn. Tot 1 oktober 2006 was B in dienstbetrekking werkzaam voor een in Nederland gevestigde werkgever. Vanaf die datum voor een werkgever in Luxemburg. Hij heeft daar een E-106 verklaring gekregen en van 1 oktober tot en met 31 december 2006 in Luxemburg sociale premies afgedragen.

In geschil is het antwoord op de vraag of B in 2006 premieplichtig is in Nederland.

Hof

Via Verordening 1408/71 komt het hof bij het Rijnvarendenverdrag. Cruciaal is dan het antwoord op de vraag waar de onderneming haar zetel heeft. De bewijslast hiervoor ligt bij de inspecteur. Voor wat betreft de periode waarin B werkte voor een in Luxemburg gevestigde vennootschap, slaagt de inspecteur er volgens het hof niet in om aannemelijk te maken dat de zetel van de onderneming zich in Nederland bevond. Voor die periode valt B dus niet onder de Nederlandse sociale wetgeving. Het hoger beroep is gegrond.

De staatssecretaris laat weten dat hij zijn cassatieberoep heeft ingetrokken. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Het hof overweegt dat zuiver naar nationaal recht bezien, belanghebbende premieplichtig is voor de volksverzekeringen. Naar het oordeel van het hof dient de inspecteur de feiten en omstandigheden waarop de aanslag berust, te stellen en, bij betwisting door belanghebbende, aannemelijk te maken. De inspecteur dient volgens het hof in het onderhavige geval allereerst aannemelijk te maken dat belanghebbende is aan te merken als een rijnvarende in de zin van art. 1, sub m, van het Rijnvarendenverdrag en vervolgens dat de zetel van de onderneming, waartoe het schip behoort, zich in Nederland bevindt.

Het hof is van oordeel dat de inspecteur aannemelijk heeft gemaakt dat belanghebbende een rijnvarende is in de zin van art. 1, sub m, van het Rijnvarendenverdrag. De vraag is of de inspecteur aannemelijk dient te maken dat de zetel van de onderneming, waartoe het schip behoort, zich in Nederland bevindt, of dat belanghebbende aannemelijk moet maken dat de zetel zich niet in Nederland bevindt. Enerzijds is het ontbreken van premieplicht een uitzondering op de hoofdregel dat ingezetenen in Nederland verzekerd zijn. Anderzijds is de inspecteur het best in staat om aannemelijk te maken dat de eigenaar van het schip, X bv te Z, de werkelijke exploitant is van het schip. Zie ook de conclusie van de Advocaat-generaal van 12 april 2011, nr. 10/03927, LJN: BQ2938, onderdeel 11.3.3, waar hij opmerkt dat de inspecteur moet bewijzen dat de vestigingsplaats in Nederland is gelegen. Enige betekenis kan ook toekomen aan de omstandigheid dat belanghebbende slechts bemanningslid van het schip is. Het arrest van 15 mei 1929, B. 4513, biedt hier geen duidelijkheid. In dit arrest is niet komen vast te staan dat de desbetreffende belanghebbende in Engeland aan belasting was onderworpen. In het onderhavige geval staat vast dat belanghebbende in Luxemburg premies heeft betaald.

Het hof overweegt dat uit de door de inspecteur overgelegde geconsolideerde jaarstukken over het onderhavige jaar van Y Beheer bv volgens de inspecteur blijkt dat X bv de vrachtopbrengsten alsmede de kosten van het schip verantwoordt. De inspecteur heeft echter geen enkelvoudige jaarstukken van X bv overgelegd. De inspecteur heeft ook geen derdenonderzoek laten instellen bij X bv. Het hof is van oordeel dat uit de geconsolideerde jaarstukken van Y Beheer bv niet kan

worden afgeleid dat X bv een schip exploiteert. Voorts rechtvaardigt de omstandigheid dat X bv, als eigenaar van het schip, tegen de regels van de wet in, niet over een Rijnvaartverklaring beschikt, niet de conclusie van de inspecteur dat de exploitant van het schip geacht moet worden in Nederland te zijn gevestigd. Gelet op het vorenstaande is het hof van oordeel dat de inspecteur niet aannemelijk heeft gemaakt dat de zetel van de onderneming waartoe het schip behoort, zich in Nederland bevindt. Wat er ook zij van de verdeling van de bewijslast, de inspecteur had kunnen onderzoeken of X bv de werkelijke exploitant van het schip was. Nu dit niet is gebeurd, geef ik er de voorkeur aan om te berusten in de uitspraak van het hof. Voor het overige is het oordeel van het hof van feitelijke aard, niet onbegrijpelijk en in cassatie niet aantastbaar”.